

20 . București | Punct: str. Ion Câmpineanu - Hanu Filaret (1998-1999) | Anul: 1998

Anul: 1998

Cod RAN: 179132.55

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Evul Mediu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Comercial, Neatribuit

Autori: Gheorghe Mănușu-Adameșteanu, Cristian Nestorescu

Instituții: Muzeul de Istorie și Artă al Municipiului București, Muzeul de Istorie și Artă al Municipiului București

Raport

În luna august 1998 au început lucrările pentru eliberarea terenului de sarcină istorică pe amplasamentul fostului Teatru Național din Calea Victoriei, nr. 37 B, distrus de bombardamentele din vara anului 1944.

Teatrul Național a fost construit în anul 1852, pe baza planurilor arhitectului vienez A. Heft, care a avut la dispoziție un teren ce se întindea în pantă, până spre zona eleșteului Cișmigiu. Pe acest loc exista și un han cunoscut după numele episcopului de Buzău, ajuns mitropolit al Țării Românești, Filaret (1753-1760). Nu se cunoaște data exactă a ridicării edificiului, dar faptul că poartă numele Filaret a îngăduit presupunerea că acesta ar fi fost ctitorul său. Era un han mic, cu odăi de găzduit călători, unde trăgeau mai ales unguri și nemți. La 3 septembrie 1792 mitropolitul Filaret II (1792-1793) hotărăște "că de se va întâmpla la vreo primejdie de bolăciune, veniturile acestui han să se dea la spitalurile unde se vor afla bolnavii ciumați". La 2 iulie 1838, Feiser, arhitectul orașului termină măsurătoarea uliței hanului Filaret (actuala stradă Ion Câmpineanu), până la răspântia Cișmigiuului, în vederea pavării cu caldarâm, într-un ziar din anul 1844 se anunța vânzarea materialelor rezultate din demolarea sa, dispariția hanului datorându-se domnitorului Gheorghe Bibescu, care, printr-o ordonanță domnească din 15 august 1843, alcătuieste o comisie ce urma să facă pregătirile pentru construirea, în zonă, a primului Teatru Național.

În primăvara anului 1999, pe str. Ion Câmpineanu au fost executate lucrări pentru instalarea unor cabluri electrice. Cu această ocazie, la cea 16 m de vest de Calea Victoriei, în pantă, pe mijlocul străzii a fost surprins un zid construit din cărămidă (dimensiuni cărămidii: cm 25 x 13x4), distrus parțial de unele lucrări edilitare moderne. Pentru cercetarea lui s-a trasat, spre sud, o casetă de 4 x 3 m care a permis dezvelirea unui tronson de zid 3,60 m, cu lățimea de 0,55-0,60 m și cercetarea parțială a interiorului unei încăperi adiacente zidului. De la -2,10 m până la -2,50 m față de nivelul actual al străzii a fost surprinsă o consistentă depunere cu materiale arheologice.

Inventarul

Cu excepția unei pipe și a unor fragmente de vase din sticlă - piciorul unui vas cu baza evazată și o toartă cu nervuri în relief, ușor torsionată, ce se prindea imediat sub buza vasului - materialul arheologic este reprezentat în exclusivitate de ceramică aflată în stare fragmentară. Formele aparțin ceramicii comune -nesmălțuite sau smălțuite - fără a putea semnala prezența unor piese de import (faianță orientală sau din manufacturi europene), frecvente în cadrul altor descoperiri de pe teritoriul Bucureștiului. Ceramica este lucrată din pastă fină, nisipoasă, care, în urma arderii a căpătat o culoare cărămizie sau roșu-cafenie.

Vasele închise par să predomine, cea mai frecventă formă fiind oala cu toartă; buza este scurtă, ușor evazată, cu marginea teșită oblic sau rotunjită și, uneori, cu un mic prag la partea inferioară, toarta, lată de 3-4 cm, ovală în secțiune se prindea imediat sub marginea buzei, vasele sunt decorate cu o bandă lată de smalt ce acoperă exteriorul buzei și coboară puțin spre interiorul vasului; un singur vas este integral acoperit cu smalt în interior. Tot formele închise le mai pot fi adăugate câteva ulcioare, de diferite dimensiuni, cu

gura rotundă sau trilobată. Smalțul utilizat în decorarea tuturor acestor vase este de culoare verde, în diferite nuanțe.

Vasele deschise - farfurii, castroane - sunt destul de puțin numeroase. Dintre ele putem menționa farfuriile cu buza lată. Pe lângă smalțul de culoare verde, combinat uneori cu pete galbene, în decorarea vaselor mai apare și culoarea maro. Decorul este reprezentat de cercuri concentrice, dispuse în centrul vasului; mai rar, ele acoperă întreaga suprafață a vasului. De asemenea, mai poate fi semnalat un motiv central obținut dintr-o bandă de fascicule scurte, oblice. Decorul este realizat numai prin pictare, motivele sgraffitate fiind deocamdată absente.

Datarea largă, în secolele XVIII-XIX, așteaptă diferențieri cronologice mai fine, cu ocazia săpăturilor ce se vor extinde spre zona Teatrului Național, unde sperăm să surprindem și alte vestigii ale hanului Filaret, atestat documentar între 1753 și 1844.

Informații suplimentare online

[Raportul 1574 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
